H O T Ă R Â R E

În numele Legii

în cauza contravențională

privind contestația depusă de avocatul Capcelea Liviu, în interesele lui

PÎNZARI Olesea

(art. 354 alin. (1) Cod Contravențional)

(Dosarul nr. 5r-2247/2026

4-26074817-12-4-12062026)

Examinarea răspunderii contravenționale pentru huliganismul nu prea grav

10 iulie 2026

Textul corespunde originalului

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, în componența:

Ion Cupcea, *judecător,*
Zaharov Mariela, *grefier,*

Examinând în ședința de judecată publică, în limba română, cauza contravențională pornită în privința lui PÎNZARI Olesea, născut la ***, IDNP *****, dom. *****, ***** *****,** *care se învinuiește de săvârșirea contravenției prevăzută de art. 354 alin. (1) din Codul contravențional*

În lipsa:
Pascari Vitorica*, agent constatator,*
Pînzari Olesea, *contestatara*
Capcelea Liviu, *avocatul contestatarei*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La data de 17 iunie 2025, de către agentul constatator Pascari Viorica a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 *****, prin care Pînzari Olesea a fost învinuită de comiterea contravenției prevăzut de art. 354 alin.(1) din Codul contravențional, pentru faptul că la data de 13 iunie 2025, ora 13.09, în timpul aflării pe adresa ***** 18/1, *****, a lovit cu pumnul ușa ap.69, ce-i aparține lui Graur Augustina, prin ce a perturbat ordinea și liniștea publică. În temeiul art. 395 din Codul contravențional, materialele cauzei contravenționale au fost transmise Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, pentru examinarea în fond, cauza fiind repartizată judecătorului Ion Cupcea la 12 iunie 2026.

2. La data de 03 iunie 2026, avocatul Capcelea Liviu, în interesele lui Pînzari Olesea a depus contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria nr. MAI06 ***** şi deciziei agentului constatator din 17 iunie 2025, adoptate de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Ciocana, Pascari Viorica pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 354 alin. (1) din Codul contravențional, solicitând anularea procesului-verbal cu încetarea procesului contravențional.

3. În ședința de judecată, *agentul constatator Pascari Viorica, conestatara Pînzari Olesea și avocatul acesteaia Capcelea Liviu*, fiind citați legal despre data, ora și locul examinării cauzei, nu s-au prezentat, fapt pentru care în baza art. 455 alin. (2) și (3) din Codul contravențional, instanța a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acestora.

4. În context, instanţa consideră pertinentă jurisprudenţa CtEDO, care în cauza *Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă, iar mai mult,

Curtea reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță și de a se apăra (*cauza Poitrimol împotriva Franţei, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31*), or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

MOTIVAREA INSTANȚEI

5. *Examinând cumulul materialelor prezentate în raport cu contestația înaintată prin prisma probatoriului existent în cauză, instanţa de judecată reţine următoarele*

6. Potrivit prevederilor art. 448 alin. (1) Cod Contravenţional RM, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447[1] alin. (8).

7. Din actele și materialele dosarului rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în prezența persoanei vizate. Cu toate acestea, în cuprinsul actului nu se regăsesc mențiuni referitoare la un eventual refuz al acesteia de a semna procesul-verbal, iar o asemenea împrejurare nu a fost confirmată prin semnătura unui martor, conform cerințelor legale. De asemenea, procesul-verbal nu conține mențiuni privind înmânarea unei copii către Pînzari Olesea. Instanța reține ca întemeiate susținerile apărării potrivit cărora petenta a intrat în posesia procesului-verbal la data de 22 mai 2026, neexistând la dosar probe care să demonstreze comunicarea acestuia la o dată anterioară. În aceste condiții, instanța apreciază că termenul de contestare a început să curgă de la data la care petenta a luat cunoștință în mod efectiv de conținutul actului contestat, respectiv de la data de 22 mai 2026. Prin urmare, contestația formulată împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. ***** din 17 iunie 2025 a fost depusă în termenul legal. În consecință, având în vedere că dreptul la contestare a fost exercitat în interiorul termenului prevăzut de lege, cererea privind repunerea în termenul de contestare urmează a fi considerată lipsită de obiect și nu necesită o examinare separată.

8. Conform art. 395 alin. (1) pct.2) Codul contravenţional, instanţa judecă contestaţiile împotriva hotărârilor autorităților competente să soluționeze cauzele contravenţionale, procurorului.

9. Standardele stabilite prin jurisprudența Ziliberberg v. Moldova (§ 35), Anghel v. România (§ 52) și Öztürk v. Germania consacră aplicabilitatea garanțiilor procedurale specifice materiei penale și în domeniul contravențional, inclusiv a dreptului la un proces echitabil și a prezumției de nevinovăție prevăzute de art. 6 alin. (2) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. În vederea asigurării respectării acestor garanții, instanța urmează să examineze legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. ***** din 17 iunie 2025. Din actele cauzei rezultă că

procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în prezența contravenientei, care a refuzat să îl semneze. Totuși, acest refuz nu a fost consemnat în condițiile prevăzute de lege și nici confirmat prin semnătura unui martor. Cu toate acestea, instanța apreciază că neregularitatea procedurală menționată nu este de natură să afecteze, prin ea însăși, validitatea actului constatator, urmând să examineze în continuare temeinicia constatărilor reținute în procesul-verbal și probele administrate în cauză.

10**.** În şedinţa de judecată s-a constatat că la 17 iunie 2025, agentul constatator Pascari Viorica, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 ***** şi decizia agentului constatator din 17 iunie 2025, prin care Pînzari Olesea a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. **354 alin. (1)** Cod contravențional şi sancționată cu amendă în mărime de 6 unități convenționale, ceea ce constituie 300 lei, pentru că la data de 13 iunie 2025, ora 13.09, în timpul aflării pe adresa ***** 18/1, *****, a lovit cu pumnul ușa ap.69, ce-i aparține lui Graur Augustina, prin ce a perturbat ordinea și liniștea publică.

11. Conform art. 458 Codul contravenţional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale.

12. Potrivit prevederilor art. 461 Codul contravenţional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art.441 şi 445, instanţa încetează procesul contravenţional.

13. Examinând cauza instanţa de judecată a stabilit că fapta pentru care Pînzari Olesea a fost supusă răspunderii contravenţionale, este prevăzute la art. 354 alin. (1) Cod contravenţional, stabilesc indicii calificativi ai componenţei contravenţiei privind *huliganismul nu prea grav, adică acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acţiuni similare ce tulbură ordinea publică şi liniştea persoanei fizice.*

14. Instanţa reţine că: "Verificarea strictă a înscrierii în procesul verbal a datelor prevăzute de lege se impune cu atât mai mult cu cât petentului trebuie să i se asigure prezumţia de nevinovăţie instituită prin art. 6 CEDO…", respectiv că: "…săvârşirea faptei contravenţionale se impune a fi constatată personal de agentul constatator, acesta are obligaţia de a efectua toate demersurile necesare pentru a constata dincolo de orice îndoială că fapta a fost săvârşită, în caz contrar dreptul la apărare al persoanei sancţionate contravenţional este încălcat …"

15. Instanța de judecată relevă că constatarea faptei contravenționale realizate de către agentul constatator are un caracter superficial şi tendențios, ceea ce denotă încălcarea prevederilor art.381 Cod contravențional. Or, din moment ce procesul-verbal de contravenţie care a fost întocmit cu încălcarea prevederilor art. 443 Cod contravențional, nu poate fi considerată o probă concludentă şi pertinentă întru confirmarea vinovăției făptuitorului.

16. Totodată, instanța constată că, la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, agentul constatator și-a fundamentat concluziile exclusiv pe informația

recepționată prin intermediul Serviciului 112 la data de 13 iunie 2025 și pe procesul-verbal de constatare întocmit la aceeași dată, în care s-a consemnat pretinsa deteriorare a unor bunuri. În afara acestor înscrisuri, la materialele cauzei nu au fost anexate și nici prezentate alte mijloace de probă care să confirme existența faptei contravenționale și vinovăția persoanei vizate.

17. Mai mult, instanța a constatat că, în susținerea procesului-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 ***** din 17 iunie 2025 de către agentul constatator nu au fost prezentate careva probe cum ar fi: *explicațiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, declaraţiile martorilor, înregistrările video, fotografiile etc.*

18. Instanța reține că simplele afirmații cu caracter unilateral ale persoanei pretins vătămate, care, de altfel, nu a formulat și nu a depus o plângere în legătură cu pretinsa faptă contravențională, nu pot constitui, în sine, un temei suficient pentru angajarea răspunderii contravenționale a unei persoane. O asemenea concluzie impune existența unui ansamblu probator pertinent, concludent și suficient, apt să demonstreze atât existența faptei, cât și vinovăția făptuitorului.

19. În acest context, instanța subliniază că principiul prezumției de nevinovăție, consacrat de legislația națională și de art. 6 alin. (2) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, impune ca orice persoană să fie considerată nevinovată până la dovedirea vinovăției sale în condițiile și prin procedura prevăzute de lege. În cazul existenței unor dubii care nu pot fi înlăturate prin administrarea probelor, acestea urmează a fi interpretate în favoarea persoanei supuse procedurii contravenționale, conform principiului *in dubio pro reo*.

20. În acest context, obligația administrării probelor revine agentului constatator, care urmează să întreprindă toate măsurile necesare pentru stabilirea obiectivă și completă a circumstanțelor cauzei, inclusiv verificarea veridicității afirmațiilor expuse în plângere prin coroborarea acestora cu alte mijloace de probă admisibile.

21. În lipsa unor probe directe sau indirecte care să confirme existența faptei contravenționale și vinovăția persoanei, instanța apreciază că procesul-verbal contestat a fost întocmit în baza unor presupuneri și afirmații neconfirmate prin probe suficiente, situație care nu poate constitui temei legal pentru aplicarea unei sancțiuni contravenționale.

22. Conform principiului prezumției nevinovăției, dacă există doar afirmația unei persoane fără alte probe care să confirme comportamentul huliganic, sancționarea poate fi contestată și anulată de instanță.

23. De reținut că, în cazul în care făptuitorul Pînzari Olesea, în contestația înaintată a invocat alte circumstanțe faptice decât cele constatate de către agentul constatator, în lipsa unor dovezi care ar veni în susținerea actului de acuzare contravențională, constatându-se de asemenea lipsa efectivă a probelor care au stat la baza întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale, instanța de judecată relevă că, afirmațiile invocate în actul de constatare a faptei contravenționale poartă un caracter declarativ, neavând suport probatoriu de fapt,

respectiv, în contextul art. 461 din Codul contravenţional, această împrejurare face incompatibilă menținerea în vigoare a actului de sancționare.

24. Astfel, cu privire la contravenția a cărei comitere a fost reținută în sarcina lui Pînzari Olesea, instanţa a observat că în cauză nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reținute în procesul-verbal de contravenţie constatată de către agentul constatator, prin probe certe, pertinente şi de netăgăduit, astfel încât în favoarea persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție acţionează principiul *in dubio pro reo*. În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă. De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravențional, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

25. De asemenea, CEDO, în speţa Luka contra României a evidenţiat că art. 6 implică faptul că deciziile instanţelor trebuie să precizeze în mod suficient motivele pe care se întemeiază, astfel încât să arate că părţile au fost ascultate şi să garanteze posibilitatea unui control public al administrării justiţiei. Altfel spus, art. 6 îi atribuie „instanţei" obligaţia de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor şi probelor părţilor, cu excepţia cazului în care se apreciază relevanţa acestora şi fără a fi înţeleasă ca implicând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk împotriva Ţărilor de Jos, citată anterior, p. 19-20, pct. 59 şi 61).*

26. În susținerea poziției sale, instanța de judecată elucidează că, procesul-verbal de constatare și sancționare nu poate face dovada deplină, prin el însuși, a existenței faptei, a autorului acesteia și a vinovăției, acest proces-verbal, fiind doar actul prin care o persoană este acuzată de săvârșirea contravenției. Or, este esențial faptul că, prezumția de veridicitate a faptelor constatate de agent și consemnate în procesul-verbal nu are caracter absolut, mai ales în cazul în care din probele administrate de „acuzare" instanța nu poate fi convinsă de vinovăția „acuzatului", dincolo de îndoiala rezonabilă, cu atât mai mult în conjunctura în care, așa cum a fost stabilit în cauza pendinte, la materialele cauzei nu a fost anexată de către agentul constatator nici o probă întru confirmarea învinuirii aduse lui Pînzari Olesea.

27. În conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (*Boldea v. România, 15 februarie 2007, §30*).

28. Astfel, la înaintarea învinuirii, agentul constatator nu a ţinut cont de faptul că concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea unei contravenţii nu pot fi întemeiate

pe presupuneri şi că toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea făptuitorului.

29. În încheiere, în urma aprecierii probele descrise conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanţa de judecată conchide că este necesară şi oportună doar încetarea procesului contravențional pornit în privința lui Pînzari Olesea, deoarece dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea făptuitorului. Susținerea învinuirii de către agentul constatator poartă doar un caracter declarativ şi se bazează tocmai pe presupuneri, iar vinovăţia lui Pînzari Olesea nefiind obiectiv confirmată prin careva probe.

30. Conform prevederilor art.441 alin.(1) lit.a) din Codul contravenţional, procesul contravenţional pornit încetează dacă *nu există faptul contravenţiei*.

31. Pornind de la prevederile art. 461 coroborate cu cele ale art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional, instanța determină că, contestația este una întemeiată și, în consecință, se va dispune admiterea acesteia după conținut şi, nu în ultimul rând, se va proceda la încetarea procesului contravențional pornit în privința lui Pînzari Olesea pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 354 alin. (1) din Codul contravențional.

32. Urmare a analizei circumstanțelor de fapt și de drept, instanța relevă că, scopul motivării hotărârii judecătorești este de a demonstra părților că au fost ascultate, contribuind astfel la o mai bună acceptare de către acestea a deciziei. Cu toate acestea, întinderea obligației de motivare poate varia în funcție de natura hotărârii și trebuie analizată în lumina circumstanțelor speței (*Ruiz Torija împotriva Spaniei*, pct. 29). Instanță nu este obligată să furnizeze un răspuns detaliat fiecărui argument invocat (*Van de Hurk împotriva Ţărilor de Jos*, pct. 61), dar din hotărâre trebuie să reiasă cu claritate că problemele invocate în speță au fost abordate (a se vedea *Boldea împotriva României*, pct. 30).

33. Din motivele de mai sus, în conformitate cu art. 441 alin. (1) lit. a), 461-462 Cod contravențional, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se admite contestația depusă de avocatul Capcelea Liviu, în interesele lui **PÎNZARI Olesea**, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria nr. MAI06 ***** din 17 iunie 2025, încheiat în baza art. 354 alin. (1) din Codul contravențional, cât și a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale.

Se încetează procesul contravențional pornit în privinţa lui **PÎNZARI Olesea**, pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 354 alin. (1) din Codul contravențional, şi care prin decizia agentului constatator din 17 iunie 2025, a fost supusă sancțiunii contravenţionale sub formă de amendă în mărime de 6 *(șase)* unităţi convenţionale, ceea ce constituie 300 *(trei sute)* lei, *pe temeiurile prevăzute la art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional.*

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

PREȘEDINTELE ȘEDINȚEI,
JUDECĂTOR **ION CUPCEA**